

Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — HTTS/Padome**(Lieta T-182/12)**

(2012/C 174/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — J. Kienzle un M. Schlingmann, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu tiktāl, ciktāl tā skar prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, it īpaši tos, kas radušies prasītājai.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

— Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu par prasītājas atkārtotu iekļaušanu to personu, vienību un struktūru sarakstos, kas saskaņā ar apstrīdētās regulas 23. pantu ir pakļautas ierobežojošiem pasākumiem.

— Padome esot pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausītam, jo tā prasītājai nav devusi iespēju paust viedokli par atkārtotu iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi mudināt Padomi veikt atkārtotu pārbaudi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka trūkst pamatojuma, lai prasītāju atkārtoti iekļautu sankciju sarakstos.

— Padomes minētie iemesli neattaisno prasītāju atkārtoti iekļaut sankciju sarakstos, turklāt tie to saturis ir kļūdaini. It īpaši prasītāju nekontrolē IRISL.

— Prasītājas iekļaušana sankciju sarakstos ir balstīta uz acīmredzami kļūdainu tās situācijas un darbības novērtējumu, ko veikusi Padome.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots prasītājas pamattiesību uz īpašumu pārkāpums.

— Prasītājas atkārtota iekļaušana sankciju sarakstos ir nepamatota iejaukšanās tās pamattiesībās uz īpašumu, jo prasītāja, pamatojoties uz nepietiekamu Padomes pamatojumu, nav varējusi saprast, kādu iemeslu dēļ tā ir tikusi iekļauta to personu sarakstā, kuras skar sankcijas.

— Prasītājas iekļaušana sankciju sarakstos ir nesamērīga iejaukšanās tās tiesībās uz īpašumu un acīmredzami nav piemērota tā mērķa sasniegšanai, kam kalpo apstrīdētā regula. Katrā ziņā tā pārsniedz to, kas nepieciešams šī mērķa sasniegšanai.

Prasība, kas celta 2012. gada 23. aprīlī — HUK-Coburg/Komisija**(Lieta T-185/12)**

(2012/C 174/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Koburga, Vācija) (pārstāvji — Rechtsanwältin A. Birnstiel, H. Heinrich un A. Meier)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2012. gada 23. februāra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas pieteikums piekļūt noteiktiem dokumentiem karteļa procedūrā (COMP/39.125 — *Carglass*);

— piespriest atbildētājai segt pašai savus, kā arī atlīdzināt prasītājas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izvērtēti konkrēti pieteikumā norādītie dokumenti.

Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka lēmums nav pamatots ar katra attiecīgā dokumentu konkrētu un individuālu vērtējumu. Prasītāja uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir balstīts uz nepareizu pieņēmumu, ka šajā lietā ir piemērojams vispārējs izņēmums.